

R5229

Dwelling together in Unity ஒருமீத்து வாசம்பண்ணுதல்

“இதோ, சகோதரர் ஒருமித்து வாசம் பண்ணுகிறது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது?” - (சங்கீதம் 133:1)

சில பூமிக்குரிய குடும்பங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவான ஒற்றுமை இருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி நாம் சில சமயங்களில் கூறுகிறதாவது: “இந்த குடும்பத்தில் அனைவரும் இழுத்து இணைத்துக் கொள்வதாக காணப்படுகிறது.” கணவனும் மனைவியும் சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்ய நாடுவதை நாம் பார்க்கும் பொழுது, நாம் கூறுகிறதாவது: “அந்த குடும்பத்தில் அன்பு எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது.” இதன் மூலம் நாம் பூமிக்குரிய அன்பை அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவான மிருக அன்பை குறிப்பிடுகிறோம். இந்த மனச்சாப்பு சரியான ஒன்றாக இருக்கிறது. நமக்கு அருகாமையில் இருக்கிறவர்களிடம் நமக்கு ஒரு விசேஷித்த கடமை, ஒரு கடமையுணர்ச்சி இருக்கிறதாக வேதாகமம் குறிப்பாக உணர்த்துவதாக காணப்படுகிறது. ஒரு மனிதன் தன் சொந்த குடும்பத்தாரை அசட்டை பண்ணக் கூடாது என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தன் சொந்த குடும்பத்தை விசாரியாமற்போனால் அவன் அவிசுவாசியிலும் கெட்டவனாக இருப்பான். (1தீமோத்தேய 5:8)

மனிதன் ஆரம்பத்தில் தேவ சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். அவன் தெய்வீக அன்பை தனது வாழ்க்கையில் ஒரு உணர்ச்சியும் செயல்வாக்காக பெற்றிருந்தான். இந்த அன்பு பாவத்தின் பிரதிநிதியாகிய சுயநலத்தால் பெரும்பாலும் நீக்கப்பட்டது. மனிதர்கள் விழுந்துபோன அளவுக்குத்தக்கதாக அவர்கள் சுயநலக்காரர்களாக இருக்கின்றனர். சிலர் தங்களது சொந்த குடும்பத்தின் அங்கத்தினரிடம் தயவாகவும், பெருந்தன்மையாகவும் இருந்து ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்வதில் ஒத்துழைக்க நாடுகின்றனர். இது தவறான கொள்கை என்று நாம் சொல்ல முடியாது. தங்களுடையவர்களுக்கு நன்மை செய்ய நாடுதல் மற்றவர்களுக்கு தீமை செய்யாது. சகோதர சகோதரிகள் ஒருவருக்கு இரக்கம் உள்ளவர்களாகவும், ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யக்கூடிய ஆவியை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஆவியை ஒரு குடும்பத்தில் பார்த்தோமானால், “இது ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான குடும்பம்” என்று கூறுகிறோம்.

சுயநலம் உள்ளவர்களாக சகோதர தயவு இல்லாத மற்ற குடும்பங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குடும்பங்களில் தனது சொந்த குடும்பத்தாருக்கு செய்வதைக் காட்டிலும் அந்நியர்களுக்கு செய்வதை விரும்புவார்கள். அங்கத்தினர்கள் அந்நியரைக் காட்டிலும் தனது குடும்பத்தினுள்ளவர்களில் அதிகமான கறைகளை காண்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளில்; நியாயம் குறைவுபடுகிறது. நீதியின் கொள்கை மீறப்படுகிற இடங்களில் அன்புக்கு புதிலாக விரோதம் உருவாகப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் ஒற்றுமைக்கு இடமிருக்காது.

சுயநலத்தின் பலன் எதிர்ப்புத்தன்மை

இந்த விதியை கர்த்தரின் குடும்பமாகிய சபையில் பொருத்திப் பாப்போமாக. தேவன் உலகில் ஒரு புது குடும்பத்தை அமைத்திருக்கிறார். இது பூமிக்குரிய உறவுகளின்படியல்ல, ஆனால் தேவனுடைய ஆவியின்படியாகும். இந்த குடும்பம் தேவனுடைய ஒரே ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களை கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன ஒரு அழகான குடும்பம் இது! இந்த குடும்பத்திற்கு ஒத்த ஒன்றை கீதியோனின் நாட்களில் நாம் பார்க்கிறோம். கீதியோனின் தகப்பனின் எல்லா குமாரர்களும் இஸ்ரவேலின் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ராஜ குமாரர்களை ஒத்திருந்தார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (நியாயாதிபதிகள் 8:13) நம்மோடும் கூட அப்படியே இருக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய ஆவியை நாம் பெற்றிருப்பதால் நாம் நமது வார்த்தை மற்றும் செய்கைகளில் பிரகாசிக்க வேண்டும். எந்த வகையிலும் நாம் “நம்மை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்க வேண்டும்.” (1பேதுரு 2:9)

சகல உடன்பாடின்றமையும் வெளிப்படுகிற வேராக சுயநலம் என்கிற கோட்பாடு காணப்படுகிறது. கர்த்தருடைய ஆவியில் சுயநலம் என்பது நிச்சயமாக இல்லை. சில சமயங்களில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து வெளிப்படுகிற சண்டைகள் மற்றும் பேதங்களின் ஆவி எங்கிருந்து வருகிறது? ஒருவர் தானே மற்றவர்களது சுதந்திரங்களையும் உரிமைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள நாடுகிறார். மற்றவர்கள் அதற்கொத்த ஆவியைப் பெற்று இனப்பற்றுடையவர்களாக விரும்புகிறார்கள். ஒருவன் “நான் பவுலை சேர்ந்தவன்” என்றும், மற்றவன் “நான் அட்டல்லோவைச் சேர்ந்தவன்” என்றும், மூன்றாமவன், “நான் கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவன்” என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த ஆவி தவறானது. கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறு யார் போனாலும், நாம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட கூடாது என்று பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

அனைவரும் தங்களது அழிவுக்குரிய சரீரத்தில் கர்த்தருடைய சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதை நாடுவது தான் ஒற்றுமைக்கு மிகவும் சாதகமான நிலைமை. அறியாமை அல்லது ஜெயம் கொண்டாராத அல்லது ஜெயம் கொள்ள இயலாத மாம்சீக பலவீனத்தினால் இந்த பலன் எழும்புவதே ஒரே கஷ்டமாக இருக்கும். சபையின் மற்ற அங்கங்கள் ஆண்டவரின் ஆவியைப் பெற்று, தவறு செய்யும் சகோதரன் வேண்டுமென்றே அல்ல, அறியாமையினாலேயே எதிராக இருக்கிறார் என்று கருதுவார்கள். ஆகையால் அனைத்து தயவுடனும், பெருந்தன்மையுடனும் கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது போல, தேவனுடைய சித்தத்தை சுட்டிக்காட்ட நாட வேண்டும். இளைய சகோதரன் இது செய்யப்படுவதில் சந்தோஷம் பெறுவான். ஏனெனில் அவன் கிறிஸ்துவின் ஆவியை பெற்றிருப்பான்.

கஷ்டமானது மாம்சத்தினால் இருந்தால், சகோதரர்கள் அது வெறும் மாம்சீக பலவீனத்தினால் ஆனது என்பதை அங்கீகரித்து, சகோதரன் எதில் குறைவுபட்டிருந்தான் என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இதையொட்டி அந்த சகோதரன் தனது தவறுக்கு மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். அந்த சகோதரனும் தடையின்றி மன்னிக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் அவன் கற்றுக்கொண்டு, மற்ற சகோதரர்களோடு சரியானபடி ஒற்றுமைக்கு வருவான். இப்படியாக நாம் அனைவரும் ஆண்டவரின் ஆவியைப் பெற்று, முடிந்த வரை ஒற்றுமையுடன் வாழ வேண்டும்.

“சரீரத்தல் பிர்வனை ஒல்லை”

எனினும் எல்லாருடும், எப்பொழுதும் “ஒருமித்து வாசம் பண்ணுவது” கூடாத காரியம். தேவன் சாத்தானோடு ஒருமித்து வாசம் பண்ணுவது கூடாத காரியம். சில ஜனங்கள் சாத்தானின் ஆவியை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களோடு

நாம் ஒருமித்து இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களோடு தொடர்புக்கு வருவதற்கு மெருகூட்டுதல் இருக்கும். ஆனால் ஒற்றுமை இருக்காது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட ஐக்கியம் வெளிச்சத்தை இருளுடன் கொண்டு வரும். ஒரு சமயத்தில் பரிசுத்த பவுல் கொரிந்தூ சபைக்கு எழுதுகிறதாவது: “உங்களில் பிரிவினைகள் உண்டென்று கேள்விப்படுகிறேன்.” தொடர்ந்து அவர் மேலும் கூறுகிறதாவது: இது போல இருக்க வேண்டும். என்ன தவறு மேலே வந்தாலும் நிலைமையின் இணக்கமின்மை உணர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். தவறாக வழி நடத்துகிறவர் வெளியே போக வேண்டும். ஏனெனில் அவர் தவறான எண்ணத்தில் நுழைந்தார். (1 கொரிந்தியர் 11:18,19) அவரது நிலைமையை உணர்ந்து கொண்டு அப்படிப்பட்டவர், “நான் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கமல்ல, இவர்களெல்லாம் கர்த்தரின் ஜனங்கள்” என்று கூறிக்கொண்டு வெளியேறுவார். அவர் போகவில்லை என்றால் அவர் போகும்படி அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும்.

சகோதரர்களாக இல்லாதவர்கள், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக இல்லாதவர்கள், ஆனால் இருளின் பிள்ளைகளாக இருப்பவர்கள், சகோதரர்களோடு ஐக்கியம் வைத்திருப்பவர்கள் மத்தேயு 18:15-17 இல் சொல்லப்பட்டபடி நடத்தப்பட வேண்டும். வேதவாக்கியங்களின்படி இல்லாத எந்த முறையையும் எடுக்கக்கூடாது. இது மட்டுமே சரியான முறை.

நாம் துல்லியமாக வேலை செய்யும் மாபெரும் இயந்திரங்களை அதிக சப்தமில்லாமல் வேலை செய்வதை பாத்திரக்கிறோம்; அதன் பாகங்கள் ஒருமித்து வேலை செய்கின்றன; அவையனைத்தும் சரியான முறையில் வேலை செய்கின்றன; ஏனெனில் அவைகள் சரியானபடி இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் ஒருமித்து விழுகிறதில்லை. ஆனால் வெறும் சத்தம் மட்டும் தான் வரும். தேவனுடைய குடும்பம் ஒரு மாபெரும் இயந்திரத்தைப் போன்றது. சரீரத்தில் அதன் அங்கங்களை அதனதன் இடத்தில் பொருத்துவது மாபெரும் பொறியாளரின் மேற்பார்வையிலாகும். அவர்களை அவர் தமது சொந்த ஆவியை பகிர்ந்து கொடுத்ததின் மூலம் ஒற்றுமையின் ஆவிக்குள் அவர்களை கொண்டு வருகிறார்.

ஒரு புது என்ஜினோ அல்லது இயந்திரமோ ஆரம்பத்தில் மெதுவாக ஓடும். ஏனெனில் அதன் பாகங்கள் இயங்கும் போது உராய்வு அதிகமாக இருக்கும். அதன் பாகங்களுக்கிடையில் உராய்வு இருப்பதை பொறியாளர் கண்டால் அதற்கு தேவையான அளவு எண்ணெய் போட்டு உராய்வைக் குறைத்து புழுதாவதைத் தவிர்க்கிறார். பாகங்கள் சப்தமில்லாமல் இயங்கும். உராய்வு குறைவாக இருக்கும். இதே போல் தான் கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கங்களுடனும் இருக்கும். சரீரத்தில் அவர்கள் புதிதாக இருக்கும் போது, நாம் சில உராய்வுகளை எதிர்மார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது நாம் அதிகமான கர்த்தரின் ஆவியை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். நாம் நமது சொந்த ஆவியையும் சொந்த நோக்கத்தையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

ஒருவர் உராய்வை ஏற்படுத்தினாலும் அவர் சரீர் பாகமாக இருக்கக்கூடாது. அவர் புதியவராக இருந்தால் கூட அவர் தன்னை இணைத்துக்கொள்கிற இயந்திரத்தின் பாகம் அல்ல. அங்கே எண்ணெய் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு அங்கமும் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியின் தேவையில் அவர் இருப்பார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். எந்த அங்கத்தினராவது பொறுமையுடன் சகிக்க முடியாதவரென நாம் கண்டால், நாம் ஜெபத்தில் கர்த்தரிடம் சென்று அந்த சகோதரனோடு தொடர்பு கொள்ளும் போது அதிகமான பொறுமையையும், சகோதர அன்பையும் அப்பியாசப்படுத்த அதிகமான அவரது பரிசுத்த ஆவிக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். ஆகையால் நாம் கர்த்தருக்கு பிரியமாகவும், கட்டியெழுப்புவதில் ஒருவருக்கொருவர் உதவுகிறவர்களாகவும், எல்லாருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்கு நன்மை செய்கிறவர்களாகவும் இருப்போமாக.